

55 к.

футбол

Добродник-календарь

ФУТБОЛ-85

Двигатель-календарь

футбол-85

*Спортивный клуб
«Динамо»
1985*

75.578я2
Ф96

УДК 796.332

Упорядник А. М. РОМАНЕНКО

Автори: Володимир Боденчук, Юрій Бондар, Валерій Вихованець, Дмитро Герасименко, Василь Гнатюк, Олександр Головін, Михайло Дорошенко, Валерій Золотарьов, Юрій Карман, Борис Нартовський, Віталій Погорілий, Валерій Рекунов, Василь Сайко, Олексій Семененко

Фото Миколи Бочка

Рецензент П. І. Безносенко

4202000000-089
Ф М209(04)-85 139.85

© Видавництво «Здоров'я», 1985

Двадцять років у європейських кубках

У вересні цього року виповнюється 20 років з дня першого матчу радянської команди в європейському клубному турнірі. Першовідкривачем було київське «Динамо», яке 2 вересня 1965 р. у м. Колрейн (Півн.

Ірландія) провело перший матч у рамках Кубка володарів кубків з місцевою командою «Колрейн». Пригадаємо склад «Динамо» в тій грі: Банников, Щегольков, Соснихін, Турянчик, Островський, Сабо, Вал. Левченко, Базилевич, Серебряников, Біба, Хмельницький. Про той матч згадує один із його учасників, заслужений майстер спорту СРСР Андрій Біба:

— Це був для нашої команди перший офіційний матч на клубному рівні. Однак не можна говорити, що ми були новачками на міжнародній арені, «Динамо» провело чимало товариських ігор із зарубіжними клубами, а дехто з нас мав у активі виступи в складі збірної команди СРСР. І все ж попервах хвилювання не покидало динамівців, адже ми першими з радянських футболістів пробували сили в європейському турнірі.

Хвилювання скінчилося вже на 14-й хвилині, коли у ворота господарів було забито перший м'яч. Віталій Хмельницький, який перший рік виступав у складі «Динамо», геть заплутав правий фланг оборони «Колрейна» й зробив точну передачу в центр, приблизно на лінію штрафного майданчика. Цей пас могли реалізувати і Сабо, і Серебряников, і я. Саме я й виявився найближче до м'яча і точним ударом спрямував його в сітку воріт.

Справу було вирішено вже в першому таймі, коли партнери Біби О. Базилевич, В. Хмельницький і В. Серебряников забили ще три м'ячі. А перемогли динамівці з рахунком 6:1 (ще по разі відзначились Біба і Серебряников).

З того часу радянські команди провели в різних європейських клубних турнірах понад 300 матчів. Розповідаючи нині про перебіг ігор у цих турнірах минулого року, вміщуємо дані про участь в них представників радянського футболу, а також деякі підсумкові цифри та факти.

Кубок європейських чемпіонів. Цей приз встановлено для найкращої клубної команди континенту. Розігрується з 1955 р., коли відбувся перший матч. Наступного року виявився перший переможець — мадрідський «Реал».

У 1984 р. боротьба за КЄЧ розгорталась так. В чвертьфіналі за сумою двох матчів з дальшої боротьби вибули мінські динамівці — чемпіони країни 1982 р. Вони поступилися своїм бухарестським одноклубникам — 1:1 у Тбілісі (Гуринович) і 0:1 в Бухаресті. В наступне коло вийшли також клуби «Данді Юнайтед» (Шотландія), «Рома» (Італія) і «Ліверпуль» (Англія). Півфінали принесли перемоги «Ромі» над «Данді Юнайтед» — 3:0 і 0:2, а «Ліверпулю» над «Динамо» — 2:1 і 1:0.

Фінал виявився запеклим і напруженим. Команди в першому таймі обмінялися голами, другий тайм і додатковий час змін не внесли — 1:1. По пенальті переміг «Ліверпуль» — 4:2. У фінальному матчі в його складі виступали: Гроббелаар, Ніл, Лоуренсон, Кеннеді, Уїллан, Хансен, Далгліш (Робінсон), Лі, Раш, Джонстон (Нікол), Сунесс. Тренер — Д. Феган.

У вересні минулого року стартував новий турнір за КЄЧ, в якому взяв старт і чемпіон Радянського Союзу 1983 р. «Дніпро» з Дніпропетровська. В $\frac{1}{16}$ фіналу його суперником був відомий радянським любителям футболу турецький клуб «Трабзонспор». У першій грі наші земляки

не змогли перебороти стартового хвилювання й поступилися з мінімальним рахунком — 0:1. Матч, що проходив у Кривому Розі, дав ясну відповідь про сили команд. «Дніпро» взяв переконливий реванш — 3:0 (Литовченко — двічі, К. Шенол — у свої ворота).

Значно важче склалися стосунки «Дніпра» з болгарською командою «Левські-Спартак» (Софія) у 1/8 фіналу. Знову перший поєдинок наші земляки проводили на виїзді. І знову поступилися, на цей раз — 1:3 (Литовченко). Здавалося, що з цієї ситуації дніпропетровцям уже не виплутатись. Однак у повторному матчі гравці «Дніпра» доклали максимум зусиль, щоб добитись такої необхідної їм чистої перемоги — 2:0 (Таран, Кузнецов). Крім авторів голів серед дніпропетровців був ще один гравець, який став героєм матчу. Це воротар С. Краковський, якому за 20 хвилин до закінчення основного часу вдалося парировати м'яч, пробитий з 11-метрової відмітки. Так за рахунок м'яча, забитого на виїзді, «Дніпро» вийшов до чвертьфіналу, де в березні має провести дві зустрічі з одним із найсильніших клубів континенту, чемпіоном Франції «Бордо».

З радянських команд у КЄЧ першими вийшли на старт московські торпедівці, чемпіони СРСР 1965 р. У вересні 1966 р. жереб вибрав їм у суперники славнозвісний міланський «Інтер». «Торпедо» чинило гідний опір, але поступилося в двох матчах — 0:1 і 0:0. Зазначимо, що італійські футболісти в тому розигранні дійшли до фіналу, де поступилися «Селтіку» (Глазго).

А на «Селтік» у наступному турнірі КЄЧ в 1/16 фіналу чекало київське «Динамо». Перший матч радянський чемпіон проводив 20 вересня 1967 р. на стадіоні «Паркхед» у Глазго. Саме там і було здобуто першу перемогу в Кубку чемпіонів. Її принесли два точні удари А. Пузача і А. Бишовця — 2:1. М'яч, забитий Пузачем у дебюті матчу, став першим голом радянських футболістів у Кубку чемпіонів.

Київському «Динамо» належить також і найвище досягнення радянських команд у КЄЧ. У розигранні 1976—1977 рр. кияни дійшли до півфіналу, обігравши белградський «Партизан», грецький клуб ПАОК і мюнхенську «Баварію». У півфіналі в двох матчах «Динамо» обіграв інший західнонімецький професіональний клуб — «Боруссія» (Менхенгладбах). У Києві сильнішими були динамівці — 1:0, а через два тижні — футболісти з ФРН — 2:0.

Дев'ять наших команд пробували сили в Кубку чемпіонів, провівши загалом (на 1 січня ц. р.) 82 гри у 18 розиграшах. Пропонуємо результати цих команд (Т — кількість турнірів):

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» К	8	42	23	9	10	55—33	55
2. «Арарат»	1	6	5	0	1	14—5	10
3. «Спартак»	2	8	4	1	8	16—8	9
4. «Динамо» Мн	1	6	3	2	1	13—8	8
5. ЦСКА	1	4	2	1	1	5—3	5

6. «Зоря»	1	4	2	1	1	3—1	5
7. «Дніпро»	1	4	2	0	2	6—4	4
8. «Торпедо» М	2	4	0	3	1	0—1	3
9. «Динамо» ТБ	1	4	1	0	3	7—8	2

Подаємо кращих бомбардирів радянських команд у матчах КЄЧ: Л. Буряк («Динамо» К) — 9, О. Блохін («Динамо» К) і В. Сокол («Динамо» Мн) — по 6, А. Пузач, В. Онищенко (обидва — «Динамо» К) і Е. Маркаров («Арарат») — по 5, В. Колотов і В. Мунтян (обидва — «Динамо» К) — по 4, А. Бишовець, П. Слободян (обидва — «Динамо» К), Ю. Гаврилов, В. Хідіятуллин (обидва — «Спартак») і Г. Литовченко («Дніпро») — по 3.

Київське «Динамо» із своїм показником посідає 13-е місце в загальному таблиці Кубка чемпіонів за всі роки, випереджаючи такі знані в усьому світі клуби, як «Андерлехт» (Брюссель), «Фейєноорд» (Роттердам), «Атлетіко» (Мадрид), «Сент-Етьєн», «Глазго Рейнджерс», «Стандард» (Льєж), «Уйпешт Дожа», «Динамо» (Бухарест), «Боруссія» (Менхенгладбах), «Рапід» (Відень), «Гурнік» (Забже), «Барселона» тощо. Пропонуємо зведену таблицю виступів у КЄЧ 15 кращих європейських клубів після завершення розиграшу 1983—1984 рр.:

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Реал» (Мадрид, Іспанія)	21	136	82	18	36	333—150	182
2. «Бенфіка» (Ліссабон, Португалія)	18	102	50	22	30	207—121	122
3. «Аякс» (Амстердам, Голландія)	14	73	42	14	17	141—72	93
4. «Ліверпуль» (Англія)	11	66	40	12	14	138—57	92
5. «Селтік» (Глазго, Шотландія)	13	70	39	13	18	134—67	91
6. «Баварія» (Мюнхен, ФРН)	8	57	35	11	11	133—52	81
7. ЦСКА «Септемврійско знаме» (Софія, Болгарія)	18	74	32	13	29	109—104	77
8. «Ювентус» (Турін, Італія)	11	58	28	13	17	81—60	69
9. «Інтер» (Мілан, Італія)	6	49	27	13	9	73—36	67
10. «Црвена звезда» (Белград, Югославія)	12	55	27	7	21	118—83	61
11. «Манчестер Юнайтед» (Англія)	5	41	28	7	8	100—45	59
12. «Мілан» (Італія)	8	46	26	6	14	116—60	58
13. «Динамо» (Київ, СРСР)	8	42	23	9	10	55—33	55
14. «Дукла» (Прага, ЧССР)	10	45	22	10	13	75—58	54
15. «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія)	12	52	21	8	23	98—96	50

Кубок володарів кубків. Перший лауреат цього другого за значенням призу європейського клубного футболу визначився у травні 1961 р., коли італійська «Фіорентина» двічі подолала шотландську команду «Глазго Рейнджерс». І в наступному розигранні фінал складався з двох матчів. Перший переможець Кубка знову претендував на нагороду, але у вирішальних матчах поступився клубові «Атлетіко» (Мадрид). А вже починаючи з третього турніру, володар КВК став визначатись після одного фінального матчу.

У турнірі, що стартував у вересні 1983 р., а завершився в травні минулого, від Радянського Союзу взяв участь володар Кубка СРСР 1983 р. донецький «Шахтар». У довіднику «Футбол-84» розповідалося про матчі «Шахтаря» в 1/16 і 1/8 фіналу. А в чвертьфіналі на гірників чекав португальський клуб «Порто». Перший матч у гостях «Шахтар» програв з мінімальним розривом — 2:3 (Морозов, Соколовський), що залишало їм шанси відігратися у матчі-відповіді. Попервах здавалося, що так воно й буде: Грачову в другому таймі донецького матчу вдалося відкрити рахунок, але перевага гірників трималася лише 9 хвилин — 1:1. Всі спроби гравців «Шахтаря» забити вирішальний м'яч не увінчалися успіхом.

А «Порто» дійшов до фіналу, перемігши в півфіналі шотландський «Абердін» у двох матчах — 1:0 і 1:0. У вирішальному матчі його суперником був туринський «Ювентус», у складі якого виступає ціле сузір'я гравців першої величини. «Ювентус» переміг, але далось йому це нелегко — 2:1. Вирішальний гол записав на свій рахунок поляк Бонек, який грає в італійському клубі. Володарями Кубка кубків стали: Факоні, Джентіле, Брно, Шіреа, Кабріні, Боніні, Віньола (Корікола), Тарделлі, Платіні, Россі, Бонек. Тренер — Д. Трапаттоні.

Вище розповідалось про перший матч радянської команди в турнірі Кубка кубків у вересні 1965 р. Того ж року київські динамівці перемогли в другому матчі з «Колрейном» — 4:0, а також в 1/8 фіналу норвезький клуб «Русенборг» з Тронхейма — 4:1 і 2:0. Матчі 1/4 фіналу відбувалися в січні 1966 р. Утретє перший матч кияни провели на виїзді. На цей раз вони програли шотландському «Селтіку» — 0:3. Матч-відповідь пройшов у Тбілісі і закінчився внічию — 1:1.

Надалі ще довго радянські команди не могли вийти на чільні позиції цього турніру. Так, після київського «Динамо» старт прийняв московський «Спартак», але вибув у 1/8 фіналу, поступившись віденському «Рapidу». Довше протрималось московське «Торпедо» в черговому розіграші — в чвертьфіналі його вибив «Кардіфф-Сіті» з Уельсу. Не зажили слави в КВК і львівські «Карпати» в 1970 р.

Перший відносний успіх прийшов у турнірі 1971—1972 рр., в якому виступало московське «Динамо». Наша команда дійшла до фіналу, де зустрілася в Барселоні з «Глазго Рейнджерс». Спочатку лідирував шотландський клуб — 3:0, але москвичі сильно провели кінцівку основного часу, сквитали два голи й мали всі шанси зрівняти рахунок, але шотландські болільники заважали проведенню поединку, неодноразово перериваючи його. Вони так і не дали можливості закінчити матч у нормальних умовах. Результат його — 2:3 динамівці опротестували, але УЄФА залишила його в силі. «Глазго Рейнджерс», правда, було дискваліфіковано на рік.

А справжній триумф радянського футболу настав 1975 р., коли Кубком володарів кубків заволоділо київське «Динамо». Наші земляки провели в тому розіграші дев'ять матчів і лише в одному зазнали поразки. Один за одним ними були вибиті з розіграшу ЦСКА «Септемврійско

знаме» (Софія) — 1:0 і 1:0, «Ейнтрахт» (Франкфурт-на-Майні) — 3:2 і 2:1, «Бурсаспор» (Бурса) — 1:0 і 2:0, «Ейндховен» — 3:0 і 1:2, «Ференцварош» (Будапешт) — 3:0.

Остання гра була фінальною і проходила в швейцарському місті Базелі 14 травня 1975 р. За цю визначну перемогу тренерам київського «Динамо» В. Лобановському і О. Базилевичу було присвоєне звання «Заслужений тренер СРСР», а гравцям О. Блохін, Л. Буряку, В. Веремееву, В. Колотову, В. Мунтяну, В. Матвієнку, В. Онищенко, С. Решку, В. Трошкіну і М. Фоменку — «Заслужений майстер спорту СРСР».

У 1981 р. успіх киян повторили їхні тбіліські одноклубники. Грузинські футболісти подолали грецьку «Касторію» — 0:0 і 2:0, ірландський «Уотерфорд» — 1:0 і 4:0, лондонський «Вест Хем» — 4:1 і 0:1, роттердамський «Фейєноорд» — 3:0 і 0:2 і «Карл Цейс» (Йена) — 2:1. Долю КВК було вирішено за три хвилини до закінчення основного часу, коли В. Дараселія провів вирішальний гол. Заслуженим тренером СРСР став наставник тбілісців Н. Ахалкаці, заслуженими майстрами спорту СРСР О. Габелія, Т. Костава, О. Чивадзе, Н. Хізанішвілі, Ш. Хінчагашвілі, В. Дараселія, Т. Сулаквелідзе, Д. Кіпіані, В. Гуцаєв і Р. Шенгелія.

В турнірі, що завершується цього року, від нашої країни виступає володар Кубка СРСР 1984 р. московське «Динамо». В 1/16 було здобуто перемогу над клубом «Хайдук» (Спліт) — 1:0 (Аргудяєв) і 5:2 (Газзаєв — тричі, Хапсаліс, Буланов), в 1/8 — над «Хамрун Спартанс» (Мальта) — 5:0 (Газзаєв — двічі, Каратаєв, Хапсаліс, Буланов) і 1:0 (Чесноков). В 1/4 фіналу жереб вибрав динамівцям у суперники грецьку команду «Ларіса».

У турнірах Кубка володарів кубків брали участь дев'ять радянських команд:

	Т	Г	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» М	4	25	14	6	5	43—21	34
2. «Динамо» К	2	15	12	1	2	34—11	25
3. «Динамо» Тб	3	21	11	3	7	30—17	25
4. «Торпедо» М	4	13	4	6	3	10—7	14
5. «Спартак»	2	10	4	3	3	14—10	11
6. «Шахтар»	2	8	4	2	2	16—12	10
7. СКА Р	1	4	3	0	1	6—2	6
8. «Арарат»	1	4	1	2	1	12—5	4
9. «Карпати»	1	2	0	1	1	3—4	1

Кращі бомбардири радянських команд у КВК: Р. Шенгелія («Динамо» Тб) — 10, В. Онищенко («Динамо» К) — 7, В. Газзаєв («Динамо» М) і В. Гуцаєв («Динамо» Тб) — по 6, О. Блохін «Динамо» К і В. Грачов, С. Морозов (обидва — «Шахтар») і Е. Маркаров («Арарат») — по 5, В. Казачонок, В. Козлов, М. Колесов (усі — «Динамо» М), О. Базилевич, А. Біба, В. Хмельницький (усі — «Динамо» К) і Т. Сулаквелідзе («Динамо» Тб) — по 4, О. Мінаєв, М. Гершкович (обидва — «Динамо» М),

В. Дараселія («Динамо» Тб), Ю. Сьомін і Г. Хусаїнов (обидва — «Спартак») — по 3 голи.

Зазначимо, що в показниках враховано чотири виграші московського «Динамо» в поточному розигранні. Успішний виступ на наступних етапах КВК може вивести москвичів у чільну десятку команд у загальній таблиці призу. А перед тут впевнено веде «Барселона», котра у восьми турнірах провела 52 матчі, здобувши в них 31 перемогу, 9 ігор звівши внічию і лише в 12 зазнавши поразок, що при різниці м'ячів 118—55 склало 71 очко.

Кубок УЄФА. Третій приз європейського клубного турніру. Таким, власне, він став 1971 р., коли його розиграш узяла під свою егіду УЄФА. А наступного року футбольний світ дізнався про першого переможця — англійський клуб «Тоттенхем Хотспур».

Кубок УЄФА, правда, вважається прямим спадкоємцем Кубка ярмарків, що розігрувався з 1955 р. командами міст, де влаштувалися ярмарки. Згодом до участі в турнірі стали допускатися й інші клуби, але ініціатори змагання мали явну перевагу в кількості своїх представників.

З часу реорганізації Кубка УЄФА беруть в ньому участь і радянські команди. Першим став московський «Спартак», котрий у вересні 1971 р. приймав на своєму полі чехословацьку команду ВСС із Кошице й переміг з рахунком 2:0. Це був перший матч 1/32 фіналу. Надалі, на жаль, удача відвернулася від москвичів. Хоча програш матчу-відповіді — 1:2 дав ще можливість позмагатися в наступному колі, але двобій з португальським клубом «Віторія» (Сетубал) вивів їх з розиграшу — 0:0 і 0:4.

Надалі в КУ стартували «Арарат», динамівці Тбілісі, Києва та Москви, «Шахтар», «Зеніт», ЦСКА, але ніякій з наших команд не таланило пробитися бодай у чвертьфінал. І лише минулого року це вдалося зробити московським спартаківцям. Ми вже розповідали в довіднику «Футбол-84» про те, як їм це удалося зробити. Додамо до цього, що в чвертьфіналі «Спартак» склав зброю перед тодішнім володарем КУ «Андерлехтом» з бельгійського міста Льежа — 2:4 (Родіонов, Гладилін) і 1:0 (Родіонов).

«Андерлехт», вибивши спартаківців з турніру, сам дійшов до фіналу, де зустрівся в двох матчах з англійським клубом «Тоттенхем Хотспур» — першим володарем Кубка УЄФА. Обидва матчі відзначалися запеклою боротьбою й обидва завершилися з однаковим рахунком — 1:1. В другому поєдинку, що проходив на полі британців, було призначено додатковий час, але долю призу вирішили пенальті. Точнішими виявилися господарі поля, їм і дістався Кубок.

У підсумковій таблиці Кубка УЄФА за всі роки (після завершення турніру 1983—1984 рр.), котру впевнено очолює іспанська «Барселона», радянських команд немає серед 25 кращих клубів. Найближче до них розташувався «Спартак», який провів 30 ігор (18 перемог, 4 нічиї, 8 поразок, м'ячі 51—36, 40 очок). 18 ігор на КУ провели київські динамівці, 16 — їхні тбіліські одноклубники, по 10 — «Шахтар», «Динамо» М. і

«Торпедо» М, 6 — «Арарат», по 2 — «Зеніт», ЦСКА і «Чорноморець». Загальний баланс команд нашої республіки становить:

	І	В	Н	П	М	О
«Динамо» К	18	8	6	4	19—12	22
«Шахтар»	10	6	1	3	14—12	13
«Чорноморець»	2	1	0	1	1—3	2

Восени минулого року в черговому розигранні Кубка УЄФА, що завершиться в травні цього року двома фінальними матчами, взяли старт дві радянські команди: московський «Спартак» і мінське «Динамо» — срібний і бронзовий призери чемпіонату СРСР 1983 р.

В 1/32 фіналу москвичі легко перемогли датський клуб «Оденсе» БК — 5:1 в гостях (Гаврилов, Сидоров, Шавло, Родіонов, Кузнецов) і 2:1 в Москві (Черенков, Сидоров). Мінчани на цьому етапі ще переконливіше подужали фінський ХІК (Хельсінкі) — 4:0 (Кондратьєв — тричі, Шалімо) і 6:0 в гостях (Гоцманов — чотири, Мельников, Кондратьєв).

На наступному етапі боротьба видалася запеклою. «Спартак» добився нічиєї в Лейпцігу з місцевим «Локомотивом» — 1:1 (Гаврилов) і переміг на своєму полі — 2:0 (Гаврилов, Родіонов). Щодо мінського «Динамо», то його двобій зі «Спортінгом» (Ліссабон) — клубом, для якого це був 25-й виступ у європейських кубках, вилився в усі передбачені правилами процеси: в Ліссабоні — 2:0 на користь господарів, у Мінську — 2:0 на користь радянської команди (Сокол — двічі), додатковий час — результат не змінився, нарешті, пенальті — 5:3 на користь «Динамо».

На двох попередніх етапах «Спартак» у перших матчах виступав у гостях, а це, як відомо, дає деяку перевагу. А в 1/8 фіналу вже москвичам довелося виступати в ролі господарів поля — в Тбілісі вони приймали клуб «Кельн» з ФРН. «Спартак» багато атакував, мав чимало нагод забити м'яч, але скористався лише одним сприятливим моментом — 1:0 (Поздняков). А в матчі-відповіді вже досвідчений «Кельн» (21-й виступ у європейських клубах) диктував умови, провівши два необхідних голи.

Натомість мінське «Динамо» зуміло повторити минулорічне досягнення «Спартака», вийшовши до чвертьфіналу КУ, де його суперником буде югославський «Железничар» (Сараєво). Білоруські футболісти зуміли подолати за сумою двох матчів команду «Відзев» з польського міста Лодзь — 2:0 в гостях (Зигмантович, Румбутіс) і 0:1.

Таким чином, три радянські команди продовжують боротьбу за всі три європейські клубні трофеї. Успішний виступ на попередніх етапах значно підвищив загальний коефіцієнт участі в цих турнірах. Це вивело наш футбол у четвірку країн, які зможуть восени 1986 р. заявити для участі в розигранні Кубка УЄФА три команди. А поки (на січень цього року) участь радянських команд у європейських клубних турнірах характеризує ця таблиця (Т — кількість турнірів, у яких брала участь команда):

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» К	16	77	45	16	16	111-56	108
2. «Спартак» М	11	54	30	10	14	92-59	70
3. «Динамо» ТБ	9	45	23	6	16	68-50	52
4. «Динамо» М	8	35	17	8	10	53-34	42
5. «Торпедо» М	8	27	10	11	6	34-22	31
6. «Арарат»	3	16	11	2	3	37-15	24
7. «Шахтар»	5	18	10	3	5	30-24	23
8. «Динамо» Мн	2	12	7	2	3	27-11	16
9. ЦСКА	2	6	3	1	2	7-5	7
10. СКА Р	1	4	3	0	1	6-2	6
11. «Зоря»	1	4	2	1	1	3-1	5
12. «Дніпро»	1	4	2	0	2	6-4	4
13. «Чорноморець»	1	2	1	0	1	1-3	2
14. «Карпати»	1	2	0	1	1	3-4	1
15. «Зеніт»	1	2	0	0	2	2-6	0
Разом		308	164	61	83	480-296	389

Майже 125 футболістів є авторами 480 голів (кілька м'ячів суперники радянських команд забили в свої ворота). Найчастіше це робили спартаківець Ю. Гаврилов — 18, киянин О. Блохін і тбілісець Р. Шенгелія — по 16, Л. Буряк — 14 голів. По 12 м'ячів забили киянин В. Онищенко і Е. Маркаров («Арарат»). Потужно почав забивати мінчанин В. Сокол. У двох турнірах, один з яких ще не закінчився, він зумів записати на свій рахунок 8 голів. Лише один О. Блохін забивав у чотирьох європейських турнірах — КЄЧ, КВК, КУ і Суперкубку УЄФА, де довелося виступати київському «Динамо». Ще чотири команди — московський «Спартак», тбіліське «Динамо», московське «Торпедо» і «Арарат» — брали участь в боротьбі за три кубки.

Составитель
АНДРЕЙ НИКОЛАЕВИЧ РОМАНЕНКО

Футбол-85

СПРАВОЧНИК-КАЛЕНДАРЬ

Киев, «Здоровья»

(На украинском языке)

Редактори

Б. А. Нартовський, Н. М. Радченко,
В. Ф. Авраменко

Оформлення художника

Є. В. Чурія

Художній редактор

М. Ф. Корміло

Технічний редактор

В. П. Бойко

Коректори Н. М. Шрамко, Є. Я. Котляр

Информ. бланк № 2986

Здано до складання 07.03.85. Підп. до друку 15.04.85. БФ 04067.
Формат 70×103/32. Папір друк. № 2. Гарн. літ. Друк вис. Ум.
друк. арк. 5,25. Ум. фарб.-відб. 5,60. Обл.-вид. арк. 8,56.
Тираж 200 000 прим. Зам. 5—924. Ціна 55 к.

Видавництво «Здоров'я», 252054, Київ-54, вул. Чкалова, 65.

Головне підприємство республіканського виробничого об'єднання
«Поліграфкнига», 252057, Київ, вул. Довженка, 3.

